

De hoop van de gelovige vóór en ná de Bedeling der Genade.

Jan Stelma

Deel 2

Van Abraham tot Mozes

We gaan deze keer zien hoe Adam en Mozes dachten, wij kijken achteraf en denken soms dat zij dachten zoals wij dachten, maar dat is dus niet zo. Het feit alleen al dat een gelovige niet naar de hemel ging, hij ging toen als hij stierf naar het paradijs beneden. En zijn toekomstvisie is dat hij hier **op aarde** zijn eeuwig leven heeft.

We gaan verder met het programma vanuit het Oude Testament door naar het Nieuwe Testament.

De vorige keer zijn we begonnen in Genesis en we zagen dat de Verlosser beloofd was. *Hij zal U de verzenen vermorzelen, en Gij zult het de kop vermorzelen.*

Adam moest heerschappij over deze aarde voeren, hij zou de heerser, de koning zijn, en de laatste Adam, de Heere Jezus Christus is een beeld van Adam, want de Heere Jezus zal wel gaan regeren op deze aarde.

De zonde is er tussen gekomen, Adam en Eva zijn in zonde gevallen, ze moesten de hof van Eden uit.

Gen.4:1

En Adam bekende Heva, zijn huisvrouw, en zij werd zwanger, en baarde, Kain, en zeide: Ik heb een man van den HEERE verkregen!

Eva dacht: Dit is het zaad dat beloofd is! Dat is hem, de Verlosser.
We hebben gezien wat Kain gedaan heeft, Hij heeft Abel dood geslagen.

Gen.4:8

En Kain sprak met zijn broeder Habel; en het geschiedde, als zij in het veld waren, dat Kain tegen zijn broeder Habel opstond, en sloeg hem dood.

Waarom sloeg Kain Abel dood? Omdat Kain's offer niet was aangenomen en van Abel was het wel aangenomen.

We moeten goed begrijpen dat satan al bezig is om te proberen om het zaad te vernietigen.

Dus zoals Eva dacht dat Kain het beloofde zaad was, zo dacht satan dat Abel het beloofde zaad was. Dat was de eerste moord in de geschiedenis.

Als we verder lezen zien we dat Adam en Eva meerdere kinderen krijgen, het zaad gaat door en we komen dan op een gegeven moment bij Noach uit. Noach zijn huisgezin bestond uit acht personen, drie zonen en drie schoondochters, en van daar uit is het zaad voortgezet.

De zondvloed was een oordeel van God over deze wereld, dat waren de enigen nog die geloofden. Satan heeft steeds geprobeerd om dat zaad te vernietigen. Dat zien we later ook met het volk Israël.

De vorige keer zijn we bij Babel terecht gekomen, in Genesis 11.

Er was na de vorige les ook nog een vraag: Abel ging dood, er kwamen meerdere kinderen. Dus broers en zussen hebben toen met elkaar gemeenschap gehad? Het antwoord is ja, en dat was toen geen zonde. Het werd een zonde toen God het bij wet aan Israël verbood.

U moet niet vergeten dat het geslacht toen heel anders was als nu. Adam en Eva waren volmaakt en toen zijn zij in zonde gevallen, maar de zonde was nog niet zo doortrokken in het menselijke geslacht als dat het nu is.

Hoe kunnen we dat zien? Hoe oud werden de mensen tot de zondvloed?

Methusalem was 960 jaar. Als we nu zeggen: Wilt u zo lang in dit lichaam blijven leven? De meeste mensen zeggen dat ze wel oud willen worden, maar ook in dit lichaam? Dan zegt iedereen nee.

Toen werden de mensen zo oud, dat heeft daar ook mee te maken, nu kan dat niet meer. De zondvloed is geweest, het klimaat is veranderd, honderd jaar is nu al heel erg oud.

Omdat het toen niet anders kon hadden broer en zus dus gemeenschap, maar u moet niet vergeten, die kregen ook weer kinderen, dus op een gegeven moment werden het neven en nichten van elkaar, en zo werd het steeds verder en verder weg van elkaar.

U kunt ook andersom reageren: Wij zijn ook familie van elkaar, in Christus zijn we broeders en zusters van elkaar, maar als we teruggaan hebben we één opa en dat is Adam, in die zin zijn we één geslacht. We komen allemaal uit Adam voort. Dat als antwoord. Toen Israël de wet kreeg heeft God het verboden. Het is nu een gruwel.

De zondvloed was een oordeel, de torenbouw van Babel was verzet tegen God, want wat had God gezegd? Ze moesten zich verspreiden over de wereld, maar de mens zei: Nee, wij bouwen een toren en daar kwamen ze bij elkaar en ze gingen hun eigen religie bouwen, en ze gingen zich niet verspreiden. Toen heeft God talen gegeven en daardoor ging men zich verspreiden. Die taal was toen een oordeel.

Dan in Genesis 12 komen we bij Abram uit, hij heette toen nog Abram. Abram was een heiden, want Joden bestonden nog niet. Abraham is de vader van het volk Israël. De farizeeën zeiden: Wij hebben Abraham als vader... Hij is de eerste. Abram woonde in een land, en dat was niet het beloofde land Kanaan, Israël, maar hij zat Irak. God verschijnt aan hem in Gen.12.

Gen.12:1-2

1 De HEERE nu had tot Abram gezegd: Ga gij uit uw land, en uit uw maagschap, en uit uws vaders huis, naar het land, dat Ik u wijzen zal.

2 En Ik zal u tot een groot volk maken, en u zegenen, en uw naam groot maken; en wees een zegen!

Stel u zit in Duitsland en u moet naar Italië toe. Wij hebben nu internet, televisie, kranten en noem maar op, niets is onbekend meer. Maar u moet even aan Abraham denken die zijn hele leven in Ur der Chaldeeën leefde en opeens zegt God tegen hem: Nu moet je naar het land Kanaan gaan, daar is hij nog nooit geweest, hij heeft het niet gezien. En wat beloofd God aan hem? Hij moet uit het land gaan, naar het land dat God hem zal wijzen, en dan zal Ik u tot een groot volk maken, hij krijgt een groot nageslacht. En Hij gaat Abraham zegenen en zijn naam groot maken, en Abraham zal ook een zegen voor de rest zijn.

Gen.12:3

En Ik zal zegenen, die u zegenen, en vervloeken, die u vloekt; en in u zullen alle geslachten des aardrijks gezegend worden.

Dus Abraham wordt beloofd: een land met een groot volk, en dat hij ook een zegen voor de wereld zal zijn, en hij moet gaan.

Gen.12:4

En Abram toog heen, gelijk de HEERE tot hem gesproken had; en Lot toog met hem; en Abram was vijf en zeventig jaren oud, toen hij uit Haran ging.

Waarin is Abraham voor ons een voorbeeld? Van het geloof. Hij ging. Weet u hoe oud hij was: vijfenzeventig jaar! Hij ging te voet met zijn vrouw en gezin daar heen, want hij geloofde God. God is met Abraham begonnen. Aan hem werd beloofd dat hij een volk en een land zou krijgen.

Hebr.11:8

Door het geloof is Abraham, geroepen zijnde, gehoorzaam geweest, om uit te gaan naar de plaats, die hij tot een erfdeel ontvangen zou; en hij is uitgegaan, niet wetende, waar hij komen zou.

Men zegt nu wel eens: Als God nu rechtstreeks tot mij sprak, of ik zou de Heere Jezus zien, dan zou ik wel geloven. Maar Abraham ging in geloof.

Wat is geloof? U gehoorzaamt God, u doet wat Hij zegt. Ziet u dat hij ging, en hij wist niet waar hij komen zou, dat is geloof!

Wij hebben alles in de Bijbel staan, u leest het, maar u moet wel de stap in geloof zetten. Het wordt niet van te voren allemaal voor u gedaan, want dat is zien. Eerst zien en dan geloven, dan doe ik het pas. Nee, God zegt het in Zijn Woord, en u moet het geloven, en gehoorzamen, en u gaat het gewoon doen, vertrouwend op hetgeen Hij zegt. Hij wist niet waar hij komen zou, maar hij is gegaan door het geloof.

Hebr.11:9-10

9 Door het geloof is hij een inwoner geweest in het land der belofte, als in een vreemd land, en heeft in tabernakelen gewoond met Izak en Jakob, die medeerfgenamen waren derzelfde belofte.

10 Want hij verwachtte de stad, die fondamenten heeft, welker Kunstenaar en Bouwmeester God is.

Abraham verwachtte de stad die fundamenteen heeft, waarvan God de Bouwmeester is, we weten vanuit Openbaring dat dat het nieuwe Jeruzalem is.

De toekomst van Abraham was: een koninkrijk. Want er werd nog wat meer tegen hem gezegd. Dus verplaats u in Abraham, daar zit hij, 75 jaar, en hij vertrekt te voet naar het land dat niet zijn land was, niet wetende waar hij komen zou

Gen.13:14-15

14 En de HEERE zeide tot Abram, nadat Lot van hem gescheiden was: Hef uw ogen op, en zie van de plaats, waar gij zijt noordwaarts en zuidwaarts, en oostwaarts en westwaarts.

*15 Want al dit land, dat gij ziet, zal Ik u geven, en aan uw zaad, **tot in eeuwigheid.***

Dus wat zien we hier staan? Hij geeft het tot in eeuwigheid, dat is belangrijk om te zien. Dus hij krijgt een eeuwig land, voor altijd, dat zal niemand af kunnen nemen. Wat zegt Hij daarmee? We lazen net in Hebreëen dat Abraham de stad met fundamenteen verwachtte. Abraham was 75 jaar, hij zou normaal gesproken niet zo lang meer leven, maar hij wist dat hij iets kreeg dat eeuwig is.

Kun je dat voorstellen: God belooft mij een land, Hij belooft mij een nageslacht en dat is allemaal voor eeuwig.

En Abraham weet dat hij dood gaat, maar wat weet Abraham nog meer? Abraham weet dat hij gelooft in de levende God, God is niet een God van doden, maar van levenden.

Dus als God zegt dat hij een land voor eeuwig krijgt, voor altijd, en je weet dat je dood gaat, waar gelooft Abraham dan in? Dan gelooft hij dat hij éénmaal zal opstaan uit de dood, daar geloofde Abraham in, en hoe weten we dat zo zeker?

Abraham heeft zijn eigen zoon geofferd, het is nog net niet doorgaan, maar hij had het gedaan. Hij deed het in geloof, dat zien we ook in Hebreëën staan. Abraham wilde steken en de engel hield hem tegen, maar als de engel hem niet had tegengehouden had Abraham het gedaan. Izaak was geloof ik 16 of 18 jaar, stelt u zich dat voor dat u dat als vader moet doen, daar is geloof voor nodig.

Abraham wist verder niets, alleen wat God tegen hem zei, het gaat er om dat hij in het geloof handelde, en daarin is hij ook onze vader.

Hebr.11:17

Door het geloof heeft Abraham, als hij verzocht werd, Izaak geofferd, en hij, die de beloften ontvangen had, heeft zijn eniggeborene geofferd,

Dus Abraham had een belofte ontvangen, wat had God aan hem beloofd? Een land en een nageslacht, hij zou kinderen krijgen, hij moest er in ieder geval één krijgen, en dat zou uiteindelijk een groot volk worden. En dan moet hij zijn eniggeboren zoon doden. Wat is dan de consequentie want aan hem is een volk beloofd. Dan heb je geen kinderen meer en dan kun je geen groot nageslacht krijgen. Daar gaat zijn droom, weg, dat is wat hier staat.

Hebr.11:18-19

18 (Tot denwelken gezegd was: In Izaak zal u het zaad genoemd worden) overleggende, dat God machtig was, hem ook uit de doden te verwekken; 19 Waaruit hij hem ook bij gelijkenis wedergekregen heeft.

Dus in Izaak zou die belofte waargemaakt worden. Maar wat deed Abraham op dat moment? Overleggende dat God machtig was hem ook uit de doden te verwekken. Abraham was net zo'n zondaar als wij, en hij ging ook nadenken. Dat doen wij ook, dat je met je vleselijke verstand gaat denken, vanuit uw natuurlijke reactie op dingen, die reacties zijn niet altijd goed, die zijn niet altijd in overeenstemming met het Woord.

Maar toen ging hij in het geloof nadenken: Waarom zegt God dat? En toen wist hij dat God machtig was om hem uit de dood op te wekken, dus hij geloofde in de opstanding, hij wist dat God hem weer uit de dood kon doen opstaan.

En daar heeft hij Izaak bij wijze van spreken ook uit de dood teruggekregen. Op het laatste moment hield God hem tegen.

Gen.17:21

Maar Mijn verbond zal Ik met Izaak oprichten, die u Sara op dezen gezetten tijd in het andere jaar baren zal.

We hebben dit net in Hebreëën gelezen, maar hier zien we nogmaals dat God het tegen hem zegt. Als we in Gen.17 zijn dan weten we dat er in de tussentijd wat is gebeurd. God heeft Abraham een kind beloofd, en Abraham heeft nog steeds geen kind. Hij werd ouder en ouder en toen

ging hij twifelen. Hoe zouden wij bijvoorbeeld denken? God heeft u dingen beloofd en na tien jaar is het nog niet gebeurd, dan gaan we twifelen.

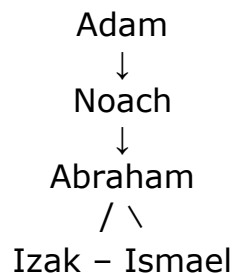
Abraham heeft nog een slavin, toen heeft hij bij die slavin een kind verwekt, Ismaël en hij zei: Dit is hem! Dit is het beloofde zaad, en hij was blij met Ismaël, hij hield van Ismaël, het was een zoon.

Maar God zegt nee, het is niet Ismaël, maar Mijn verbond, de belofte dat jullie het Koninkrijk krijgen gaat via Izak.

Dat Abraham toen die fout gemaakt heeft door te denken dat hij God kon helpen door zelf een kind te verwekken, hoe noemen we dat?

Dat is dingen in het vlees doen, en dat is bij ons precies hetzelfde. Wij kunnen dingen in de Geest doen, zoals God het wil, of wij gaan het op onze eigen manier doen. Maar alles wat wij op onze eigen manier doen wordt niet door God gezegend, dat is in het vlees. Het moet in de Geest zijn.

Zo zien we dus de volgende lijn:

De Arabieren die van Ismael afstammen zeggen: Abraham is ook onze vader, maar dan gaan ze via Ismaël.

Maar God zegt: Nee, dat land Kanaan, Israël zoals wij het kennen, het gaat via Izak. Na Izak krijgen we Jakob (en Ezau).

Izak had twee zonen, voor wie geldt de belofte? Voor Jakob.

Hoeveel zonen had Jakob? Twaalf, en waar denken we dan aan? De twaalf stammen van Israël. Dat blijft zo, als we in de toekomst bij de Heere Jezus komen blijven die twaalf stammen, die vormen samen het volk Israël.

Gen.25:23

En de HEERE zeide tot haar: Twee volken zijn in uw buik, en twee natien zullen zich uit uw ingewand van een scheiden; en het ene volk zal sterker zijn dan het andere volk; en de meerdere zal den mindere dienen.

Jakob en Ezau zijn twee volken, ze hebben allebei een groot nageslacht. Als we nu naar het Midden Oosten kijken, wie zijn er dan in de meerderheid? Niet Israël, maar uiteindelijk zal Israël straks gediend worden door de andere landen.

Wat is er in de tussentijd gebeurd? Jakob kwam in Egypte terecht, hij ging daar met zeventig personen van zijn familie heen. Hoe lang was hij daar? Vierhonderd jaar! Iedereen stierf en toch was hun het land tot een eeuwige bezitting beloofd, ze hebben het land niet gezien. Maar het komt wel een keer, want God had het beloofd.

Wie is er belangrijk in deze tijd in Egypte? Mozes!

Opgevoed aan het hof van Farao, als hij iemand dood heeft geslagen vlucht hij en God roept hem. Hoe oud was hij toen? Tachtig jaar, hij was veertig jaar in Egypte en daarna nog veertig jaar, hij werd 120 jaar.

Hij heeft het beloofde land wel gezien, maar hij is er niet in gegaan.

Hij heeft het volk Israël uit Egypte gevoerd, dan komt hij met het volk bij de berg Sinai, en dan geeft God hun de wet:

Ex.19:4-6

4 Gijlieden hebt gezien, wat Ik den Egyptenaren gedaan heb; hoe Ik u op vleugelen der arenden gedragen, en u tot Mij gebracht heb.

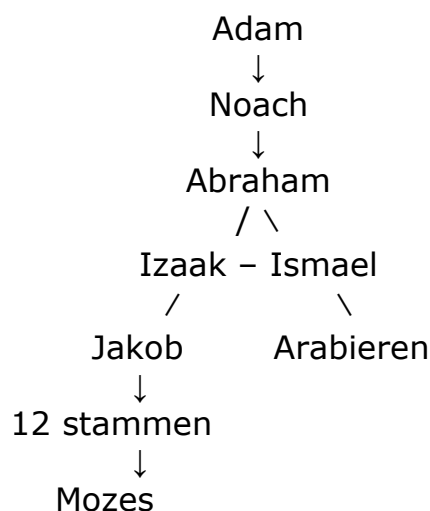
5 Nu dan, indien gij naarstiglijk Mijner stem zult gehoorzamen, en Mijn verbond houden, zo zult gij Mijn eigendom zijn uit alle volken, want de ganse aarde is Mijn;

6 En gij zult Mij een priesterlijk koninkrijk, en een heilig volk zijn. Dit zijn de woorden, die gij tot de kinderen Israels spreken zult.

Dus Mozes is ook een heel belangrijke naam in het volk Israël.

Hij brengt hen naar het beloofde land, en ze zijn het land niet ingegaan, omdat ze steeds tegen God hebben gerebelleerd. Toen heeft God gezegd dat het veertig jaar zou duren voor ze het land in mochten.

We zien dus de lijn: Adam – Noach – Abraham – Izaak – Jakob – 12 stammen – Egypte – Mozes.

Dus Mozes gaat hen uiteindelijk dat land inbrengen, aan Abraham was het beloofd, maar er zitten vele jaren tussen voor ze het land ingaan.

Nu in 2007 zitten ze in het land, sinds 50 jaar, maar het is niet op basis van profetie. Veel gelovigen denken dat wel, maar het is niet zo. Maar uiteindelijk zal het land het centrum van de wereld zijn, van waar uit de hele wereld geregeerd wordt.

Wat hebben deze mensen gemeen? Adam tot en met Mozes? Waar keken ze allemaal naar uit? Een land waarin ze in vrede kunnen leven, voor eeuwig, ze kijken uit naar het Koninkrijk, daarin hebben zij straks eeuwig leven. Het Koninkrijk op aarde.

Waarin is dat anders dan bij ons? Waar kijken wij het Lichaam van Christus naar uit? Waar hebben wij eeuwig leven? In de hemel! Dat is onze plaats.

De Heere Jezus gaat de hele wereld regeren in het Koninkrijk op aarde. Maar wij worden opgenomen en gaan naar de hemel:

Ef.2:4-6

4 Maar God, Die rijk is in barmhartigheid door Zijn grote liefde, waarmede Hij ons liefgehad heeft,

5 Ook toen wij dood waren door de misdaden, heeft ons levend gemaakt met Christus; (uit genade zijt gij zalig geworden),

*6 En heeft ons mede opgewekt, **en heeft ons mede gezet in den hemel** in Christus Jezus;*

Onze plaats is in de hemel, en wij blijven ook in de hemel, als wij straks sterven gaan we naar de Heere toe, en als de Heere morgen komt of zo meteen, dan brengt Hij ons naar de hemel.

Daarom moeten wij ook begrijpen dat de gelovigen uit het Oude Testament en tijdens het leven van de Heere Jezus heel anders keken en dachten als wij! Dat begrijpen wij omdat wij het Woord der waarheid recht gaan snijden, Amen!